

Somoskő, 1926. július 2. – Budapest, 1971. december 1.

Apja kőbányász volt. Tizenkét éves korában kezdett dolgozni a somoskői kőbányában. 1945. januárban belépett a Magyar Kommunista Pártba, majd a Magyar Építőmunkások Országos Szövetségébe (MÉMOSZ). Fél évig a fővárosban dolgozott, majd visszament a somoskői kőbányába. 1947-ben két hetes szakszervezeti iskolát végzett, áprilistól a MÉMOSZ politikai munkatársa, kőbányász-szervező, 1949-től a szervezési osztály vezetője, 1952–1953-ban a szakszervezet titkára lett. 1955-ben fejezte be tanulmányait a két éves MDP Pártfőiskolán. 1955–57-ben a SZOT szervezési osztályának helyettes vezetője volt. Az 1956. novemberétől ismét a szakszervezeti mozgalom vezetésében vett részt. 1957-ben a MÉMOSZ titkárává, 1959-ban főtitkárává és a SZOT Elnökségének tagjává választották. 1959. januártól decemberig a SZOT kiküldötteként a Szakszervezeti Világszövetség prágai központjában dolgozott, hazatérte után 1959-től 1963-ig az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete (EFEDOSZ) főtitkára s az MSZMP Központi Bizottságának póttagja 1962. február 24-étől, rendes tagja 1966. december 2-ától haláláig. 1963. december 5-étől 1965. januárig az MSZMP Központi Bizottsága Építési és Közlekedési Osztályának vezetője volt, 1965-1966-ban az építésügyi miniszter első helyettese. 1966. júliustól a SZOT titkára. A Hazafias Népfront Országos Tanácsa Elnökségének tagja, 1967-től az MSZMP KB mellett működő Pártépítési Munkaközösség tagja volt.